মহারাষ্ট্র রাজ্য আর্থিক নিগম

ବନାମ

ମେସର୍ସ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ବୋର୍ଡ ମିଲସ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

18, ଅଗଷ୍ଟ 1994

[ଏ. ଏମ୍. ଅହମ୍ମଦି ଏବଂ ବି. ଏଲ୍. ହଂସାରିୟା,ନ୍ୟାୟମୁର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଅଧିନିୟମ-ଧାରା 29-ଅଧୀନରେ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗ-ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତା-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବକେୟା ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଆହ୍ୱାନ କରି ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି, ଯାହା ବିଫଳ ହେଲେ ଏହାର କାରଖାନା ପରିସରକୁ ଅଧିକୃତ କରାଯିବ-ଧାରା 29-ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସର ଅନୁପସ୍ଥିତି-ଏହାକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ କି-ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ,ନୁହେଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଠାରୁ "ଅନ୍ତରୀଣ ଋଣ" ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ପରିଶୋଧ ଅନୁସୂଚୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି 3 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସହମତି ଅନୁଯାୟୀ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିନଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 29 ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବକେୟା ପୈଠ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ କାରଖାନା ପରିସରର ଦଖଲ ନିଆଯାଇପାରିବ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ଦଖଲ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ, ତେବେ ଏହା 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା, ନିଗମ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅଜନଯାଏଦ୍ଧ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଜବାବରେ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ବିଚାର ନକରି ଆବେଦନକାରୀ କାରଖାନାର ଦଖଲ ନେଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ସହାୟତାରେ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ତ୍ରୁଟି ଥିବା ଦର୍ଶାଇଥିଲେ କାରଣ ଏହା ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟରେ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏହି ନୋଟିସକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ବିରୋଧରେ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ: 1.1.ତତ୍କାଳୀନ ମାମଲାରେ, ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ନୋଟିସ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 21.01.92 ସୁଦ୍ଧା ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହାର କାରଖାନା ପରିସରର ଦଖଲ ନିଆଯିବ । ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲା । କୌଣସି ପୃଥକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା, ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସର ଅନୁପସ୍ଥିତି ହେତୁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏସ୍. ଏଲ୍. କପୁର ବନାମ ଜଗମୋହନ, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1981) ଏସ୍. ସି. 136, ମାମଲା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4196/1994 ।

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 277/1992 ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 12.2.92 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ରାଜୀବ ଦତ୍ତ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଭି. ଦେଶପାଣ୍ଡେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ହଂସାରିୟା, ମେସର୍ସ ସୁବର୍ଣ୍ଣା ବୋର୍ଡ ମିଲ୍ସ, ଏହାପରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା, ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଏବଂ କିଛି ଯନ୍ତ୍ରପାତି କ୍ରୟ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ "ଅନ୍ତରୀଣ ଋଣ" ମାଗିଥିଲେ । 1990 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁନଃ ପଇଠ ଅନୁସୂଚୀ ଜାରି କରି 3 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସହମତି ଅନୁଯାୟୀ ପରିଶୋଧ କରିନଥିଲେ । 11,588 ଟଙ୍କାର ଏକ ଛୋଟ ପରିମାଣ ଥରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଚେକ୍ ବାଉନ୍ସ ହୋଇଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର 1990 ରେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ମନେ ପକାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଫଳ ମିଳିନଥିଲା । 1991 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ଏବଂ ମେ 'ମାସର ଅନୁସ୍ମାରକ ମଧ୍ୟ ଫଳପ୍ରଦ ହେଲାନାହିଁ । 1992 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ମୂଳଧନ, ସୁଧ ଏବଂ ବ୍ୟୟ ବାବଦ ବକେୟା ପରିମାଣ ପାଖାପାଖି 2. 50 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ, ଏକ ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ହୋଇଥିବାରୁ, ଏହା ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 29 ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ଧାରା ଦ୍ୱାରା ପରିକଳ୍ପିତ ଏକ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରି ଏହା କହିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ବିଫଳତା ଏବଂ ଅବହେଳା ହେତୁ ନିଗମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବକେୟା ଋଣ ରାଶି ପ୍ରାୟ 5 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରିବାକୁ ହକଦାର ହୋଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 21.1.92 ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଦେୟ ଦେବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବିଫଳ ହେଲେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ କାରଖାନା ପରିସରର ଦଖଲ 22.1.92 ରେ ନିଆଯିବ । ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ଜାନୁଆରୀ 22 ତାରିଖରେ ଏହାକୁ ଅଧିକୃତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ 29 ଜାନୁଆରୀରେ ଏକ ଚିଠି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ଦଖଲ ଫେରସ୍ତ ପାଇବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ, ତେବେ ଏହା 15 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହେଲେ ନିଗମ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଧିକାର କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ହେବ ।

2. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନାଗପୁରଙ୍କର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ 7.1.92 ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ବିଚାର ନକରି ଆବେଦନକାରୀ କାରଖାନାର ଦଖଲ ନେଇଥିଲେ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 29 ସହାୟତାରେ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ତ୍ରୁଟି ପାଇଥିଲେ, ଏହି ଆଧାରରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କାହିଁକି ନିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟରେ ଏକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ତାହା କରାଯାଇନଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଚାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଜାନୁଆରୀ 7 ତାରିଖର ନୋଟିସକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦଖଲ ଫେରାଇ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ ପକ୍ଷରୁ ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

3. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମାନ କରି ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ନୀତି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସେହିପରି ଥିଲା ବୋଲି ଦେଖାଯିବା ଉଚିତ । ଏହା ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯେ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟକୁ ସିଧା ସଳଖ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏହାର ନିୟମଗୁଡିକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ନୁହେଁ ଏବଂ ସେଗୁଡିକ ମାମଲା ତଥ୍ୟ-ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ "ଜଣକୁ ଅବଗତ କରାଯାଏ ଯେ ଯଦି ସେ ତ୍ରୁଟିର ସମାଧାନ ନକରନ୍ତି ତେବେ ଫଳାଫଳ ଭୋଗ କରିବେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଜଣାଶୁଣା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ" ସେତେବେଳେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରତିକୂଳ ପରିଣାମ ଘଟିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ ନାହିଁ । ଆଇନ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦାବି କରେ ନାହିଁ । ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ସବୁକିଛି ନିର୍ଭର କରିବ ।

4. ଏହା ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ଯେ ଯଦି ଏହା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଆମ ମତରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବଶ୍ୟ, ଏଥିପାଇଁ ଆମକୁ ନିଗମ ଦ୍ୱାରା ଏପ୍ରିଲ ଏବଂ ମେ 1991 ରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଚିଠିରେ ଯାହା କୁହାଯାଇଥିଲା ତାହା ଅଣଦେଖା କରିବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଆବଶ୍ୟକ କରେ, ଯାହା *ଏସ୍. ଏଲ୍. କପୁର ବନାମ ଜଗମୋହନ*, ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1981) ଏସ୍. ସି. 136 ମାମଲାର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 16 ରେ କୁହାଯାଇଛି । 1991 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ଏବଂ ମେ 'ମାସର ଚିଠିରେ

ଧାରା 29 ସହାୟତାରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ନାହିଁ । (ଡିସେମ୍ବର 1990ର ଚିଠିଟି ଅତି ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସମାନ ସ୍ତରରେ ରହିଛି) ।

କିନ୍ତୁ ତା 'ପରେ, ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ନୋଟିସ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ 21.1.92 ସୁଦ୍ଧା ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହା ବିଫଳ ହେଲେ ଏହାର କାରଖାନା ପରିସରର ଦଖଲ ନିଆଯିବ । ଆମ ମତରେ ଏହା ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ପୃଥକ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସ ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ କାରଣ ଦର୍ଶାଅ ନୋଟିସର ଅନୁପସ୍ଥିତି ହେତୁ ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

5. ଆମେ ଏବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ଅଭିଯୋଗର ସମାଧାନ କରିବା । ଏହା ଧାରା 29 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ଉତ୍ତରରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ବିଚାର ନକରାଯିବା ଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପନାଟି 20.1.92 ତାରିଖର ଥିଲା ଏବଂ ଏଥିରେ ସହମତି ଅନୁଯାୟୀ ଋଣ ପରିଶୋଧ କରିବାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା ଅସୁବିଧା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏଥିରେ ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତରଦାତା ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଶେଷରେ ମାର୍ଚ୍ଚ 1992 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନ ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ।

6. ଏହା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱକୁ ଆଦୌ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା, ତାହା ଉପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ବିଚାର କରିବା ଦୂରର କଥା । ଆମେ ଭାବିବା ଉଚିତ ଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ସାର୍ବସାଧାରଣ ସଂସ୍ଥା ହୋଇଥିବାରୁ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଜଣାଇବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ହୁଏତ ଉତ୍ତରଦାତା ପ୍ରାୟ ଜଣେ ଅଭ୍ୟାସଗତ ଖିଲାପକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହାର ପୂର୍ବ ଚେକ୍ ବାଉନ୍ସ ହୋଇଯାଇଥିବା କାରଣରୁ, ଏହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱରେ ଥିବା ଆଶ୍ୱାସନା ଗୁରୁତ୍ୱ ବହନ କରିନଥିଲା । ତଥାପି, ଦଖଲ କରିବାର କଠୋର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଅନ୍ୟ ଏକ ଆକଳନ, ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଯୋଡିଥାନ୍ତା; ଏପରି କରିବା ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

7. ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିବା ଦେଖାଯାଇନଥିଲା, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଆମେ ନିଜେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ

ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଆମ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ଦେବା ଭଳି ନିଆଯାଇପାରେ, ଯାହା କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଆହ୍ୱାନକୁ ପୂରଣ କରିବ । 27.7.94 ରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଶୁଣାଣି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାମଲାଟିକୁ 2.8.94 କୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତା 3.8.94 ରେ ଆମ ନିକଟରେ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ କାରଖାନାର ଦଖଲ ତାଙ୍କ ମହକିଲଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏଥିରୁ ଅର୍ଜିତ ଲାଭରୁ ବକେୟା ପରିଶୋଧ କରାଯିବ । ଦେବାକୁ ଥିବା ନଗଦ ବିଷୟରେ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇବା ପଚାରିଥିଲୁ, ସେଥିରେ ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନର ଖରାପ ଆର୍ଥିକ ସ୍ଥିତି କାରଣରୁ କେବଳ 50,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ଆମେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ, କାରଣ ଏହା ଜାଣି ନାହୁଁ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ହାତରେ ୟୁନିଟ୍ ଆଦୌ ଲାଭଦାୟକ ହେବ କି ନାହିଁ, କାରଣ ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ଏହା କିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଏହା ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉଥିଲା । 5 ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ଅଧିକ ଦେୟ ଯାହା 1992 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ମାସ ସୁଦ୍ଧା ପରିଶୋଧ କରାଯିବାର ଥିଲା, ଏହା ତୁଳନାରେ 50,000 ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

୫. ଉପରୋକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବାକୁ ହେବ । ଧାରା 29 ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ (ଗୁଡ଼ିକ) ନେବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

ଏ. ଜି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।